TC HEEZE

Het nieuwsbulletin van Tourclub Heeze

TOERFLITS

Nr. 3
Oktober 2010
Jaargang 18

Redactie:
Stephan Eltink, Jac Zwart

Redactie Adres:
Gemini 50, 5591 SB Heeze
tel. 040-2240319
s.eltink@hccnet.nl

Vormgeving:
Jac Zwart
Lamber van Lierop

In dit nummer….

P 2 Van de Redactie
P 3 Agenda Algemene Vergadering d.d. 5 nov. 2010
P 4 Mededelingen van het bestuur
Diekirch - Valkenswaard 2010
P 5 Verslag 1e Fietsweek TC Heeze
P 9 Van onze correspondent in de USA
P 10 TC Heeze Clubweekend 2011 in Anhée
P 11 Vuelta Ciclista a Murcia
P 12 Winterprogramma 2010-2011

NAVTEQ
café de Koffer RESTAURANT • HEEZE
FRANK'S FITNESS STUDIO HEEZE - LEENDE
tableaux.nl
Verhees metselwerken
WIELERSHOP Achel
NTFU nederlandse toer fiets unie

Van de Redactie

Het is weer zover: de eerste pepernoten zijn gesignaleerd in de Heezer winkels! Dit betekent dat we ons verlanglijstje weer kunnen gaan opmaken. Een verlanglijstje met daarop wellicht een mooie, snelle carbon racefiets voor het volgend seizoen. Of wordt het toch een setje nieuwe binnenbandjes? Met Sinterklaas in aantocht betekent dit automatisch dat ons fietsseizoen ten einde loopt. Voor de meesten onder ons een geweldig seizoen met vele sportieve hoogtepunten. Gehuld in een flitsend tenue gaf Tourclub Heeze dit jaar 'acte-de-presence' op alle tochten van formaat, zonder overigens de gezellige clubtochten op zondagochtend en woensdagavond tekort te willen doen. We hadden een geweldig clubweekend en aan het eind van het seizoen werd er zelfs een nieuwe traditie geboren: de TC Heeze Fietsweek! De deelnemers aan deze week waren unaniem voortreffelijk te spreken over de geweldige ervaring van het fietsen in het hooggebergte. In deze Toerflits vind je uiteraard een verslag van deze geslaagde week.

De komende weken zullen we onze laatste officiële ritten van dit seizoen rijden. Voor de liefhebbers is er overigens een winterprogramma (zie verderop in deze Toerflits) en kan er naar hartelust worden doorgefietst deze winter, mits de weersomstandigheden dat toelaten uiteraard! Ook zal er een groep leden gaan spinnen bij Frank's Fitness.

De redactie wenst iedereen een heel prettig en ook veilig einde van het seizoen en hoopt iedereen te zien op de najaarsvergadering.

De redactie

Agenda Algemene Vergadering Tourclub Heeze

De Algemene Vergadering zal worden gehouden op:

Vrijdag 5 november 2010 om 20.00 uur
Sportpark 't Lambrek, Sterkselseweg, Heeze

De agenda voor deze vergadering ziet er als volgt uit:

1. **Opening.**

2. **Verslag vorige Algemene Vergadering van 26 februari 2010**
   dit verslag is gepubliceerd in de Toerflits van juni 2010

3. **Mededelingen van het Bestuur.**
   - ★ Enquete onder de leden
   - ★ EHBO

4. **Bestuurssamenstelling.**

   Conform de reglementen van Tourclub treden zowel Rob Geilleit als Leny Thijs af als bestuurslid. Beiden hebben te kennen gegeven zich niet herkiesbaar te stellen als bestuurslid. Het bestuur nodigt geinteresseerden uit om zich te melden bij de voorzitter Wim Camp voor meer informatie.

   Volgens ons reglement dient kandidaatstelling door andere leden, ondersteund door minimaal drie leden 1 week voor de Algemene Vergadering schriftelijk aan de secretaris (s.eltink@hccnet.nl) te geschieden.

5. **Mededelingen vanuit de commissies.**
   - ★ Commissie Giants
   - ★ Commissie Gazelles.
   - ★ Commissie Heezer FietsWeekend
   - ★ Commissie PR
   - ★ Commissie Overige Activiteiten

6. **Korte terugblik 1e TC Heeze Fietsweek 2010**

7. **Clubweekend 2011**

8. **Uitslagen klassementen en prijsuitreiking**

9. **Rondvraag.**

10. **Sluiting.**

Mededelingen van het bestuur

★ De laatste clubrit van dit seizoen vindt plaats op **zondag 31 oktober a.s om 9.00 uur**. De Giants (plus) vertrekken dan voor een tocht van 60 km, de Gazelles rijden een tocht van 50 km. Na afloop is er de gelegenheid om het seizoen gezamenlijk af te sluiten onder het genot van een kop koffie en een stuk vlaai bij cafe 'De Koffer'. Hierbij zijn naast de Gazelles, Giants (Plus) en EHBO-ers ook de dames van het wandelcubje van harte welkom!

★ De najaars ALV zal dit jaar plaatsvinden op **vrijdag 5 november om 20.00 uur** in de kantine van sportpark 't Lambrek. De agenda voor deze vergadering vind je op pagina 3 in deze Tourflits. Mocht je niet aanwezig kunnen zijn, meld je dan svp even af bij de secretaris (e-mail: s.eltink@hccnet.nl).

★ Vacatures in het bestuur: na het volmaken van drie termijnen als bestuurslid zal onze huidige penningmeester Rob Geilleit aftreden als bestuurslid en zich niet meer herkiesbaar stellen. Ook Leny Thijs, bestuurslid en coordinatrice Gazelles, zal aftreden en zich niet herkiesbaar stellen. Allereerst willen we natuurlijk zowel Leny als Rob bedanken voor hun grote bijdrage aan onze club! Uiteraard zijn hiermee twee vacatures ontstaan, die dienen te worden opgevuld. Inmiddels hebben zich twee kandidaten bij het bestuur gemeld: Joost Snoeijen en Monique Kupers. Desalniettemin staat het andere leden vrij om zich eveneens kandidaat te stellen voor het bestuurslidmaatschap. **Geïnteresseerde leden wordt verzocht dit uiterlijk 1 week voor de Algemene Vergadering van vrijdag 5 november te melden bij de secretaris.**

★ Het aanleveren van de gegevens voor deelname aan de clubcompetities gaat op dezelfde manier als vorig jaar. Als bijlagen bij deze Toerflits vinden jullie zowel een printversie (pdf file) als ook een Excel-spreadsheet. Voordeel van de spreadsheet is dat die op de computer kan worden ingevuld en dat de optellingen voor jullie worden gedaan. Voor de Piet Bosmans Trofee hoef je niets meer in te vullen, want die kilometers zijn reeds geregistreerd en op onze website gepubliceerd. Invullen van het formulier is nog alleen maar nodig wanneer je meedoet voor de SuperPrestatie trofee. De formulieren kunnen **uiterlijk 1 november(!)**, worden ingeleverd bij Theo en Leny Thijs, Jan Vermeerlaan 20 in Heeze, of via e-mail naar: thij0576@planet.nl. Ons verzoek is, wanneer je de ingevulde spreadsheet via e-mail stuurt, om de bestandsnaam aan te vullen met je initialen en huisnummer, dus zoiets als: TCH-Trofee-JZ8.xls. Hiermee maak je het voor degene die de opgaven moet controleren iets makkelijker om de formulieren op te slaan.

Diekirch - Valkenswaard 2010

door Stephan Eltink

Traditiegetrouw werd ook dit jaar weer door een groep TC Heeze renners deelgenomen aan de klassieker Diekirch – Valkenswaard. Dit jaar was de groep weliswaar wat kleiner dan voorgaande jaren, maar de sfeer was daardoor niet minder gezellig. Op vrijdagmiddag werd in 3 auto's koers gezet naar het gebruikelijke hotel Central in Ettelbruck. Met dank aan Adriaan van Eert en Hans Smits voor het wegbrengen! 's Avonds werd de keel zoals gebruikelijk gesmeerd en goed gegeten in het lokale Italiaanse restaurant. Peter Huijbens en Hans Smits fungeerden de volgende dag als begeleiders/chauffeurs, zodat de renners tijdens de pauzes van alle gemakken waren voorzien. De weersvoorspellingen waren minder goed dan de voorgaande jaren. Toch bleek het weer bij de start redelijk goed en vol goede moed werden de eerste kilometers richting de eerste klimmen weggetrapt. Voor de meesten is de route inmiddels bekend. Na de schitterende beklimming bij Dasbourg en een stuk door Duitsland, volgt de gevreesde, steile Thommerberg, die toch ieder jaar weer mee blijkt te vallen. Gaandeweg de eerste etappe werd het weer steeds slechter en begonnen donkere wolken zich te vertonen. Verderop, bij de Baraque Michel, werden de renners overvallen door een korte, maar hevige regenbui. Dat was slechts het begin, want in de Voerstreek begon het pas echt te plenzen en te onweren. Omdat je geen hand voor ogen meer kon zien, moest langs de kant van de weg worden gewacht tot de ergste bui voorbij was. Mede door de natheid en de inmiddels stevige wind werd het een pittige editie van Diekirch. Het was duidelijk dat er dit keer geen recordtijden werden gereden; overleven en binnenkomen was het motto. Na de derde pauze kwam het grootste deel van de groep weer bij elkaar en na wat materiaalpech kon verder worden gefietst naar Bocholt en vervolgens richting finish. Uiteindelijk hebben alle TC Heeze renners de 32^{e} editie van Diekirch – Valkenswaard uitgereden, een fantastische prestatie!

Verslag 1e TC Heeze Fietsweek

Zaterdag

Na een intensieve voorbereiding kon op zaterdag 4 september dan eindelijk de reis naar Frankrijk beginnen. Om 5 uur in de ochtend zou er worden vertrokken. Voor dit vroege tijdstip was gekozen, omdat er die dag 1000 km op het programma stond. Aan het eind van de middag waren alle auto's aangekomen in Bourg-St-Maurice. De bus, voorzien van diverse fietsen en alle bagage, was rond het middaguur al gearriveerd (de verkenners in de bus moesten de sleutel van het appartement in ontvangst nemen en de nodige boodschappen doen). Na aankomst moest men eerst een slaapplaats zoeken en de bagage een plek geven. Toen dat geregeld was, kon er koers worden gezet naar 'La Petite Auberge', een restaurant gelegen aan de rand van het dorp, een klein kwartier lopen vanaf het appartement. Deze wandeling kwam goed van pas, omdat we elke avond goed gevuld van drank en spijs weer terug keerden naar het appartement. Op onze eerste avond werden we direct al verwelkomd met een welkomstdrankje. Dit was het begin van een zeer prettige sfeer tussen de groep en de gastvrouw.

We hebben de gehele week prima en afwisselend gegeten en dit ook nog voor een schappelijk prijsje. Dat we iemand in de groep hadden, die de Franse taal beheerst, begon zijn vruchten al vroeg af werpen. Bij terugkomst in het appartement moest er nog besloten worden waar de eerste rit van deze fietsweek naartoe zou gaan. Op het programma stond eigenlijk een lichte tocht om alvast wat te wennen aan de omgeving en de hoogte. Ook de vermoeidheid van de heenreis moest nog verwerkt worden. Echter, vanwege het mooie weer, dat voor zondag was voorspeld, werd besloten om toch als eerste Col de l'Iseran te gaan beklimmen. Dat deze klim meteen de langste en de hoogste is van deze fietsweek, deed sommigen onder ons bedenkelijk kijken. Menigeen vroeg zich af of dit wel verstandig was. In ieder geval wel een goede reden om alvast het bed te gaan opzoeken, daar een goede nachtrust wel noodzakelijk is.

Zondag

Vroeg in de morgen uit de veren om ervoor te zorgen dat we konden ontbijten. Dit hield in dat er enkelen naar de bakker in het dorp liepen om brood te gaan halen.Andere dekten de tafel of waren bezig met de vaste ochtend rituelen. Voor de koffie en een gekookt of gebakken eitje stond elke ochtend Gerrit, onze chef-kok, klaar! Het ontbijt was elke ochtend een leuk tafereel om te aanschouwen, hier kon je al zien en horen dat de saamhorigheid in de groep geweldig was. Ook het opruimen, afwassen en schoonhouden van het appartement werd verricht zonder erom te hoeven vragen.De basis voor een goede teamgeest was aanwezig! De spanning nam zichtbaar toe in de groep, daar het moment nu toch echt daar was dat we ons gereed gingen maken voor vertrek.
Klokslag 10 uur kon er eindelijk vertrokken worden voor onze Koniginnenrit naar de Col de l'Iseran. Het eerste deel over een afstand van 31 kilometer naar Val d'Isère. Het weer was schitterend, evenals de omgeving waarin we verkeerden, bergop rijdend met zicht op de besneeuwde bergtoppen. Aangekomen bij het bergmeer Lac de Chevril kwamen we ogen tekort; fietsend door half open tunnels hadden we een prachtig uitzicht over het helderblauwe meer. Aangekomen in Val d'Isère kwamen de tongen goed los: de eerste spanning was verdwenen en ook de rangorde van sterkte was bepaald. Onze eerste indruk van fietsen in het hooggebergte was zoals we het al vaak gehoord hadden: GEWELDIG om mee te maken! Toen iedereen gearriveerd was in Val d'Isère, werden hier ook maar meteen de groepsfoto's gemaakt; we waren nu immers nog compleet en iedereen had zoals afgesproken was het clubtenue aan. Na de koffie werd het tijd voor het tweede en tevens zwaarste gedeelte van de klim. Er restten ons nog 17 km tot de top, met evenveel hoogtemeters als in de eerste 30 km. Dit hield dus in dat het stijgingspercentage behoorlijk ging toenemen! Maar ook deze hindernis werd door eenieder kranig genomen. We konden met recht trots zijn op onszelf met het bereiken van het dak van onze Fietsweek (2770 m!). Op de top was het poseren geblazen, zodat men straks aan het thuisfront kon laten zien waar wij al toe in staat waren na 1 dagje fietsen in de Franse Alpen. Vol trots en breed glimlachend liet men zich op de foto vastleggen; van enige vermoeidheid was nog niets te zien. Nu kwam het andere aan de orde, namelijk het afdalen. Dit is voor ons geen alledaagse bezigheid, dus voorzichtigheid is geboden. De snelheden, die hierbij gehaald kunnen worden, kunnen behoorlijk oplopen. Ook het aansnijden van de bochten vergt enige rijvaardigheid en opperste concentratie.De uitzichten tijdens de afdaling zijn geweldig, maar nu moeten de ogen toch meer gericht zijn op het wegdek en op de mededalers, om ook die vooral niet in gevaar te brengen. Ook onze eerste afdaling was goed verlopen, zodat iedereen weer heelhuids in Bourg-St-Maurice aankwam. Hiermee zat onze eerste fietsdag erop.

Maandag

De tweede tocht ging naar de Cormet de Roselend. De lengte van deze pittige klim bedroeg 20 km. Aangekomen op de top zijn we afgedaald naar het stuwmeer Lac de Roselend, vervolgens een stuk langs de oever van het meer gereden en via de stuwdam omhoog naar Col du Pré. Alhoewel we maar 3 km hoefden te overbruggen om de top te bereiken, waren ze wel pittig. Deze col kregen we dus eigenlijk cadeau, want van de andere kant is hij veel zwaarder. Op de Col du Pré werd koffie gedronken. Een gedeelte van de groep vond het tot hier wel genoeg en zette weer koers richting de Cormet de Roselend. En groepje fanatiekelingen daalde de Col du Pré af naar Beaufort. Dit was een uitermate technische afdaling, wat inhield dat de snelheid beperkt bleef door de smalle weg en de vele scherpe bochten. Wat veel goed maakte, was het schitterende uitzicht over het dal, waarin we afdaalden. Vanaf Beaufort was het weer 20 km klimmen geblazen om voor de tweede keer de top van de Cormet de Roselend te bereiken. Bij de afdaling naar Bourg St Maurice werden de hoogste snelheden van de week behaald, omdat het eerste gedeelte vrij recht was en de bochten overzichtelijk waren. Volle bak naar beneden, na de bochten uit het zadel om maar weer meteen op snelheid te komen en ook op het vlakke gedeelte rijden op een groot verzet om ervoor te zorgen dat het tempo hoog blijft. Want laten we eerlijk wezen: fietsen wordt nog leuker wanneer je niet ingehaald wordt...!

Dinsdag

De volgende morgen was het weer niet al te best, het regende zoals men ook voorspeld had. Alles ging die ochtend een tandje langzamer, veel pratend over wat we al beleefd hadden. Een gedeelte van de groep had besloten om vanwege het mindere weer niet te gaan fietsen maar om te gaan raften. Enkele anderen hadden de behoefte om het lichaam wat rust te gunnen. Er bleven er nog vier over, die het toch niet konden laten om op de fiets te stappen.
Na de middag zijn we allen in de regen vertrokken. De ene groep ging zich begeven op het ruige water van de

rivier de Isère, de anderen klommen naar skidorp les Arcs 2000. Na enige tijd klaarde het weer gelukkig op en liet de zon zich zelfs zien. Nadat we les Arcs 2000 hadden bereikt, werd afgedaald via les Arcs 1800 naar Peisey-Nancroix. Deze afdaling was geweldig en zeker niet gevaarlijk, omdat de weg aan deze kant van de berg al was opgedroogd.
Toen later in de middag ook de rafters weer veilig waren teruggekeerd, werd al snel duidelijk dat ook zij een geweldige middag hadden beleefd. Ze hadden veel gelachen en ook de foto's van hun avontuur waren van bijzondere kwaliteit (Gert-Jan bedankt!).

Woensdag

Na een dag van bezinning gingen nu de neuzen weer allemaal dezelfde kant op en werd besloten om vandaag de Col du Petit St.Bernard te gaan beklimmen. Deze col werd vorig jaar nog opgenomen in de Tour de France. Wie zich deze etappe nog kan herinneren, heeft toen kunnen zien dat hier tijdens de afdaling de SaxoBank renner Jens Voigt op een vreselijke manier ten val kwam. We waren dus gewaarschuwd! Een leuke bijkomstigheid was dat de top de grens met Italië vormt.

De beklimming van deze col was in vergelijking met de andere cols betrekkelijk licht: het steigingspercentage was vrij constant rond de 5-6%. Hierdoor kon er door sommigen met een hoger tempo gereden worden. Onder de top werd het behoorlijk mistig en stond er een stevige wind. Op de top aangekomen werden vlug wat plaatjes geschoten en gingen we naar binnen in een berghut aan de Italiaanse kant om op te warmen. Koffie met gebak vond hier gretig aftrek.
Enkelen hielden het vanaf hier voor wat het was en keerden weer om. De rest ging aan de andere kant naar beneden en daalde af tot aan La Thuile, wat een schitterend plaatsje was. Rob, Gerard en Ad daalden nog verder af tot het plaatsje Morgex. Dit dorp viel in vergelijking met La Thuile wat tegen, maar het uitzicht over het Mont-Blanc massief was prachtig. Zoals ook de anderen hadden gedaan in La Thuile, ontfermden ook wij ons over een heerlijk Italiaans pastagerecht (helaas zonder Italiaanse wijn...). Het nadeel van verder dalen, is dat je ook weer meer moet klimmen, maar rijdend met mooi weer in deze schitterende omgeving sta je hier niet echt bij stil. Om weer op de top te geraken, moesten we weer 20 km omhoog en bij de afdaling was ons in ieder geval al wel duidelijk geworden dat het van deze kant naar boven toe van een ander kaliber was dan de heenreis. Ook de wind was ons die middag niet erg goed gezind. Voordat we weer aan de afdaling begonnen eerst nog op adem gekomen in hetzelfde restaurant waar we vanochtend hadden gezeten. Uitgerust aan een afdaling beginnen is absoluut aan te raden, zeker vandaag. Maar ook nu weer werd er gedaald alsof we met een wedstrijd meededen en opnieuw hadden we een mijlpaal bereikt in onze prille fietscarrière . Weer terug op de basis hoorden we dat er twee renners gevallen waren: Frans Marcelissen en Joost van de Heuvel waren bij de oversteekplaats bij het appartement onderuit gegaan. Zou de vermoeidheid dan toch zijn intrede hebben gedaan in het peloton?

Donderdag

Voor vandaag stond La Plagne op het programma, ook weer een klim met wielerhistorie: op deze col behaalde Michael Boogerd na een lange solo de mooiste overwinning uit zijn carrière. De al verreden tochten begonnen hun tol te eisen bij de renners. Daarom koos een deel van de groep ervoor om La Plagne letterlijk en figuurlijk links te laten liggen en een (op papier) lichtere route te rijden. Naast de vaste groep fanatiekelingen kozen ook Karel B, Karel vd V, Gert-Jan B en Frans M ervoor om de ultieme uitdaging van La Plagne toch aan te gaan en mede door hun doorzettingsvermogen en karakter kwamen ook zij op deze col al fietsend aan op de top (klasse, mannen!). Nadat we een hele tijd boven genietend van de zon hadden staan te kletsen, werd het weer tijd om aan de afdaling te beginnen. Deze keer ging het in vergelijking met de voorafgaande keren kalmpjes aan zodat je ook tijdens de afdaling kon genieten van het uitzicht. Bijna aangekomen in het dal hebben we Karel B nog even geholpen met zijn lekke band. Terwijl de rest terugkeerde, besloten Rob, Gerard, Stephan en Ad om ook nog bij Aime naar boven te rijden, dit op advies van Gerrit die inmiddels ook op de rotonde was aangekomen en beweerde dat de rest van de groep daar naar boven was gereden en dat we die nog wel zouden kunnen inhalen. Dus met de krachten die we nog hadden, werd de achtervolging ingezet! Op volle kracht naar boven en ook deze klim loog er niet om. Boven aangekomen lieten we de hoop dat we de groep nog zouden inhalen maar varen en zijn we genietend van het mooie uitzicht over het lager gelegen dal naar Bourg-St- Maurice afgedaald. Bij thuiskomst bleek dat ook de andere groep een prachtige fietsdag achter de rug had.

Vrijdag

Op de laatste fietsdag van onze vakantie stond de Col de la Madeleine op het programma; ook eentje om serieus te nemen en regelmatig opgenomen in de Tour. ‘s Morgens vertrokken we met de auto naar Moutiers en gingen we vanaf daar op de fiets richting La Lechere, dat gelegen is aan de voet van de Col de la Madeleine. Tevens een mooie gelegenheid om alvast wat los te fietsen, omdat er 25 km klimwerk in het verschiet lag. Een klim met een behoorlijk stijgingpercentage in het begin, in het midden zelfs een stuk van 11.5%! Tussen de 8 en 10 km voor de top zit een vlak stuk; hier kan men de benen nog even ontlasten voor de laatste steile 5 km tot aan de top.
Vanaf de voet van de Madeleine werd er meteen volop gekoerst. Rob en Stephan, zeker niet de minsten van de groep, namen nog even rustig de tijd voor een plaspauze aan de voet van de klim. Niet slim, omdat ze vervolgens behoorlijk aan de bak moesten om de groep in te halen. Het gaf wel aan met wat voor instelling de meesten vertrokken waren: keiharde koers!Enkele renners gaven zelfs toe de dagen ervoor op reserve gereden te hebben om op het juiste moment te kunnen pieken. Bij anderen bleken de EPO reserves inmiddels verbruikt na een week van dagelijkse porties klimgeweld. Boven op de top van de Madeleine was het een drukte van jewelste, omdat er ook van de andere kant een grote groep Nederlanders naar boven kwam.
Hiermee was het klimwerk van deze fietsweek ten einde, ons restte alleen nog de afdaling en dan zou het toch echt gedaan zijn met de fietspret. Op het eerste gedeelte kon je de fiets nog lekker laten gaan, maar halverwege werd de weg te smal en te slecht om hard naar beneden te kunnen suizen. We hadden nog geen echte valpartij gehad en dat wilden we graag zo houden. De laatste 3 km ging mooi door de bossen en over een beter wegdek; al met al een mooi einde van weer een prachtige fietstocht. Na in Moutiers nog wat gedronken te hebben, konden de fietsen definitief op de auto’s worden geplaatst om weer terug te keren naar het appartement. Vervolgens moest alles in gereedheid worden gebracht voor de terugreis. Dit verliep soepel, vele handen maken licht werk en voordat we het ‘Laatste Avondmaal’ gingen nuttigen, stond alles klaar voor vertrek.
Nadat Stephan de gastvrouw lovend had toegesproken voor al haar goede zorgen, werd dit bezegeld met een daverend applaus vanuit de groep. Ook had diezelfde groep iets op touw gezet voor het organisatie comité. Dit werd per persoon op een ludieke manier verwoord door Hans van Bree. Zijn betoog werd beëindigd met de uitreiking van een Marmotte aan de organisatoren. Voor ons als organisatie was dit een echt kippenvel moment. We hebben er een mooie week van gemaakt en dat kan alleen met de inzet en positieve instelling van alle deelnemers. Al terugblikkend op de fietsprestaties als groep was het een grandioze week. Met 17 haantjes een hele week op vakantie zonder dat er een onvertogen woord is gevallen, is uniek.
Jongens, allemaal hartelijk bedankt voor jullie medewerking om deze week te doen slagen. Hier kunnen we met z’n allen met genoegen op terugkijken. Naar verwachting is hiermee een nieuwe traditie binnen TC Heeze geboren. Een zo leuke week verdient zeker een vervolg volgend jaar, ook al zal het moeilijk worden om de sfeer en het plezier van de eerste keer te overtreffen of zelfs te evenaren!

Een Marmotte

Van onze correspondent in de USA

door Jan de Jong

Na een geweldige fietsweek met de Tourclub in de Franse Alpen, wachtte er 4 dagen na thuiskomst voor mij een nieuwe uitdaging, nu voor mijn werk: een verblijf van 3 maanden in Columbus (Mississippi, USA). Er is een nieuwe Paccar (DAF) motor ontwikkeld voor de Amerikaanse markt en ik ga gedurende 3 maanden service ondersteuning geven bij de introductie van deze motor in het veld. De lokatie is de nieuwe motoren fabriek van Paccar in Columbus (MS) waar deze motor in de toekomst geproduceerd gaat worden.
Het was wel even afkicken om na een week zeer intensief fietsen in de Alpen over te stappen naar het leven van auto rijden, achter de computer zitten, telefoneren, scrambled-eggs bij het ontbijt, hamburgers, hot buttery toast, big Southern steaks etc. (NB waag het niet om een large steak te bestellen, it will kill you!).
Eerst 3 weken in het hotel gezeten, nu zit ik in een appartement. Op beide locaties is ook een fitnessruimte aanwezig (vrijwel geheel ongebruikt en leeg want Amerikanen houden niet zo van bewegen, als je de straat wilt oversteken doe je dat uiteraard met de auto). De hometrainer in het hotel begint aan alle kanten te piepen als mijn pols tot 155 oploopt. (uiteraard train ik met hartslagmeter!..). “Warning: this heart rate is too high for your age”. Terwijl ik op de Col de la Madeleine een week eerder de pols toch echt 2 uur lang rond deze waarde of hoger geweest is...

Er is zelfs een plaatselijke fietsclub(je). Ik heb een race fiets kunnen lenen van de fietsenzaak (gratis zelfs, alleen pedalen moeten kopen) en rijd nu op zondagochtend rondjes mee in TC-Heeze tenue. Het is wel een erg fanatieke kern (5 man), zeg maar Giants Plus niveau (leeftijd tussen de 35 en de 61). Ze fietsen bijna elke dag (wordt nu minder omdat de avonden steeds korter worden). Ze rijden op zondagochtend iets van 80 mijl (130 km). Stevig tempo. Alleen het is hier niet vlak. Steeds zeg maar 10 tot 20 meter omhoog (soms 6 %) en dan weer naar beneden. Dus op de 130 km maak je toch ca 800 hoogte meters. Dat maakt het rijden best zwaar met steeds van die korte sprints naar boven (ik heb liever de lange klimmen). Er zijn zelfs fietspaden in een klein gedeelte van het stadje, alleen die worden nooit geveegd en liggen vol glas en stenen. De automobilisten reageren heel erg vriendelijk op fietsers: ze proberen je niet te raken, maar gaan helemaal op de andere baan rijden als ze je inhalen en wachten (meestal) achter je als er een tegenligger is.
NB. de Amerikaanse honden zijn heel wat minder vriendelijk, ze reageren hetzelfde als Nederlandse honden op fietsers, maar met dit verschil dat ze niet aan de ketting liggen en er ook geen hek rond het huis zit. (Ik ga nog een busje pepperspray kopen).

Er is hier erg veel natuur (slechts 4 miljoen inwoners op een oppervlak ca 3 keer Nederland) met heel veel dieren (ik heb al veel herten de weg zien oversteken).
Het hunting season is nu gestart, dus er wordt volop gejaagd. Ik blijk ook een geweer te kunnen kopen (bij de Wallmart, zeg maar plaatselijke Hema). Alleen jagen is niet mijn ding... De staat Mississippi blijkt al jaren koploper te zijn met de dikste mensen van Amerika. Je kijkt je ogen uit, of beter gezegd: je kunt er niet omheen. Alles is hier inderdaad groter, de stoel op het werk is veel breder, zelfs het WC papier is breder!

Ik heb ook een groot appartement van ca 140 m2 met airco, twee badkamers, een joekel van een koelkast en een hele brede oven (voor de kalkoen, past er wel twee keer in). Wat dan wel opvalt dat er in het appartement een dunschiller is; dat verwacht je niet, lijkt me typisch iets Nederlands.

Het leven is hier ook aangepast aan de auto met een drive-in geldautomaat, apotheek en ook restaurant (niet alleen een drive-in zoals bij McDonalds, maar een restaurant met zeg maar de tafeltjes naast je auto)
De mensen hier in Mississippi zijn wel erg aardig, veel vriendelijker dan bijvoorbeeld in de grote steden als Los Angeles. Alles gaat hier op de ‘southern way’: easy going en relaxed. Het accent wat ze hier spreken is prachtig, maar is soms niet te verstaan. Ze gebruiken soms ook andere woorden. Zoals yal (betekent you all) Nu na een maand alleen maar “Engels” praten (slechts een andere Nederlander op het werk) begin ik al in het Engels te dromen en maak steeds meer schrijffouten met dit stukje schrijven. Ik weet niet waar dit over twee maanden naar toe gaat. Al met al een hele uitdaging...

Goodbye!

TC Heeze Clubweekend 2011 in Anhée

door Mat Cremers

Zoals we jullie tijdens de vorige vergadering al lieten weten is de keuze voor ons clubweekend in 2011 gevallen op hotel Les Jardins de la Molignée in het Belgische plaatsje Anhée (www.jardins.molignee.com). Toen Huub en ik, in het najaar van 2009, een hotel zochten stond dit hotel (in een uithoek van België) ook op ons lijstje. Toen we er langs reden, we de ligging en ook de uitstraling ervan zagen, waarbij we de logeerkosten al kenden, hadden we hier direct een goed gevoel bij. Voor ons volgend clubweekend in 2011 wordt het nu dan de regio van de Wereldkampioenschappen Wielrennen van 1976 (Yvoir) met Hennie Kuiper als toenmalig wereldkampioen.

Het weekend zal worden gehouden van 17-19 juni 2011. We zijn weer teruggevallen op het oude recept wat het weekend betreft, dus het eerste weekend na Pinksteren (geen vader- of moederdag!). Ook hebben we, gezien het grote aantal nieuwe deelnemers vorig jaar, een vijftal kamers meer in optie, dus we hebben plek gereserveerd voor 60 mensen. De prijzen liggen wat hoger dan het vorig jaar maar de reiskosten zijn iets lager en we krijgen nu 4 sterren-verzorging...

De routes hebben we nog niet uitgezet, maar de omgeving van Beauraing van 1997 kan ik me nog wel herinneren, dus we zullen wel nog wat uitdagingen tegenkomen, schat ik zo in. Op de stafkaarten lijken de hoogteverschillen niet zo groot, alles speelt zich af op hoogten tussen de 100 en de 300 meter, maar die zullen wel wat vaker op ons pad komen. We zullen de zaterdagroute ook wat langer maken dan normaal (165 km), maar die zal dan zeker in te korten zijn tot de voor de meesten onder ons “normale” lengte van 115-125 km (en voor de zondag ca. 125 en 80 km.)

En ook in dit stuk van België hebben we weer vlakke routes: Anhée ligt aan de Maas tussen Namen en Dinant. Tussen deze twee steden liggen fietsroutes en ook kan er nog een uitstapje langs de Molignée worden gemaakt, een van de zijtakken van de Maas, dus ook voor de ouderen, en anderen die het rustig aan willen doen, zijn er voldoende mogelijkheden. De routebeschrijvingen van de fietspaden langs de Maas zullen we uiteraard opvragen.

Jullie kunnen mij weer via mail laten weten of je voorlopig inschrijft (aangeven of je wel of niet met introducé(e) mee wil doen), zodat we snel een inschatting hebben van het aantal deelnemers en of dus onze optie voor 60 personen voldoende (of misschien te veel is). Ging je vorige jaren ook mee en weet je nu al zeker dat je niet meegaat laat me dat dan ook weten (ik weet nu al dat ik sommige mensen nog wel eens een tweede keer moet aansporen...).

Vuelta Ciclista a Murcia - april 2011

door Jac Zwart

In het voorseizoen trekken horden fietsenthousiastelingen naar oorden als Mallorca om daar in een mild klimaat aan de conditie te werken. Fred Rompelberg heeft er een goed belegde boterham mee. Maar het hoeft natuurlijk niet altijd op dat zonnige eiland te gebeuren. Zoals velen bij Toerclub Heeze wel zullen weten, organiseer ik al sinds 2002 elk jaar voor Le Champion een buitenlandse fietsreis. Dat is meestal een prestatieve tocht, in de vorm van een toeristische versie van een al of niet bekende wedstrijd bij de wielerprofs. Voor volgend jaar heb ik het oog laten vallen op een gebied in Zuid-Spanje, de omgeving van Alicante en Murcia. De profs rijden daar elk jaar de Vuelta Ciclista a Murcia en daar is ook een hele mooie toerversie van te maken.

De Vuelta Ciclista a Murcia, zoals ik die voor volgend jaar heb samengesteld, is een tiendaagse fietsreis, met daarin acht fietsdagen. Zelf heb ik dit jaar al gemerkt dat Spanje een prachtig fietsland kan zijn, als je tenminste het binnenland in trekt en de kleinere wegen opzoekt. Dit is dan ook vooral een fietsreis die bedoeld is om in het vroege voorseizoen in een zuidelijk klimaat op een relaxte manier de conditie op pijl te brengen voor alle uitdagingen die dat jaar mogelijk nog staan te wachten. De reis is weliswaar prestatief van aard, maar gelet op de periode in het jaar zijn de kilometers per dag binnen de perken gehouden, want de gemiddelde dagafstand is 120km. Er wordt zowel langs de kust gereden als in het binnenland, waar toch wel wat uitdagend klimwerk valt te verrichten. Zo is op de vijfde dag de Alto de Velefique in het parkoers opgenomen, de klim waarin Robert Gesink in 2009 net tekort kwam op etappewinnaar Ryder Hesjedal. Boven op de top gekomen, kan er genoten worden van een grandioos uitzicht op de twintig haarspeldbochten die daarnet zijn overwonnen. Op de laatste dag wordt een lus gereden waarin de Xorret de Cati voorkomt. Daardoor kan naar believen de klim van de makkelijke of de moeilijke kant worden gedaan en bovenop het beeld voor José Maria Jiménez ('El Chaba') worden bewonderd. Om de heen- en terugreis niet te inspannend te maken is gekozen voor een vliegreis, waarbij de fietsen met een vrachtwagentje zullen worden vervoerd, die tevens de bagage vervoert tussen de hotels. Ook is er zorg besteed aan de keuze van de hotels om een aangenaam verblijf mogelijk te maken.

Mochten er leden van Tourclub Heeze geïnteresseerd zijn om eens mee te gaan met een dergelijke fietsreis dan kunnen die bij mij verdere inlichtingen inwinnen over de datum, het etappeschema en de kosten.

Winterprogramma 2010-2011

Voor de mensen, die deze winter door willen fietsen op de weg, is er een winterprogramma samengesteld. Vertrek is wekelijks op zondagochtend om 9.30 uur vanaf het gemeentehuisplein. In onderstaande tabel staat aangegeven wanneer welke tocht wordt gereden.

Datum	Tijd	Naam rit	Afstand	Ritnr.	Richting
07/11/10	930	Bladerentocht	75	90	Heijthuizen
14/11/10	930	Verrassingstocht	70	57	Weert
21/11/10	930	Teutentocht	70	70	Hamont
28/11/10	930	Pielistocht	65	29	Luyksgestel
05/12/10	930	Kleine Peeltocht	65	61	Heusden
12/12/10	930	Rondje Oost	60	47	Someren Eind
19/12/10	930	Rondje Noord	60	51	Lieshout
26/12/10	930	2e kerstdag (geen rit)			
02/01/11	930	Kleintje Brabant	50	69	Heusden
09/01/11	930	Vroege vogelstocht	55	78	Walik
16/01/11	930	Pooltocht	60	5	Vlierden
23/01/11	930	Zoeitocht	60	20	Budel
30/01/11	930	Druppeltocht	60	43	Hamont
06/02/11	930	Sluitingstocht	65	28	Liessel
13/02/11	930	Net over de grens	65	55	Hamont
20/02/11	930	Lentetocht	70	34	Vlierden
27/02/11	930	Rondje Zuid	75	31	Kaulille

De snelheid wordt aangepast aan de samenstelling van de groep. In geval van slechte weersomstandigheden (sneeuw en/ of gladheid) wordt er niet gereden.